

ты, въ сфера-та на влияние-то на кои-то трѣбало да премине комета-та. Това е было съвршено новъ и труденъ отдѣль отъ астрономическо-то знаніе и невъзможно е да са даде нито най-малко понятіе за огромныя труда, кой-то былъ извършенъ отъ Клеро и Лаланда, въ исчисляваніе възмущенія-та на тъза комета въ теченіе-то на единъ періодъ отъ двѣ обыкалия или отъ 150 години.

«Шестъ мѣсяца» казва Лаландъ, «най исчисляхъ отъ сутрина до вечеръ, нѣкой пътъ даже въ време на яденіе; на това сутрината бѣше, че азъ си развалихъ здравіе-то за всички останали дни на живота ми. Помощь-та на Г-жа Лепотъ бѣше таквази, що-то безъ нея най никога не быхъ са осмѣли да прѣдприемъ този огроменъ трудъ, въ който бѣше необходимо да са исчислява разстояніе-то на всяка отъ двѣ-тѣ планеты, Юпитера и Сатурна, отъ комета-та, отдалено за всякой градусъ, въ теченіе-то на 150 години.»

Д-ръ Халлій.

На 14 Ноемврія 1758 год.; а на 25 слѣдующій Декемврія, селянинъ Георгъ Паличъ, астрономъ-любителъ, най-напрѣдъ видѣлъ слабо-то блѣщуаніе на отколъ ожидаема-та скитница, коя-то, слѣдъ седмидесять и шесть години отъжествие, още веднажъ са върхъла да увѣнчѣ съ слава великия Англійски астрономъ, кой-то прѣвъ прѣдсказаълъ нейния періодъ, и славни-тѣ Французски математици, кои-то дѣйствително исчислили време-то на прѣминуваніе-то и прѣзъ перихелия, като направили погрѣшка само девятнадесетъ дни въ седмидесять и шестгодишнія періодъ!

По този начинъ прибавенъ бѣлъ новъ міръ на сълънчова-та система тѣсно свързанъ съ сълънце-то чрѣзъ неизмѣнныя законъ на тяготѣніе-то міръ, кой-то са отдалечаваълъ въ небесно-то пространство на изумително разстояніе 3,800.000.000 мили, недосѣгаемъ за сила-та на най-съвршени-тѣ телескопы; но се пакъ издиренъ отъ человѣческя умъ въ огромн-

При всички тѣзи затрудненія, исчислители-тѣ продължавали занятія-та си до като най-послѣ бѣже становало време за завръщаніе на комета-та, кое-то ги и принудило да пренебрегнатъ нѣкои по-малки неправилности, и Клеро объявилъ, че комета-та ще са забави сто дни отъ влияни-то на Сатурна, и петстотинъ и осъмнадесетъ дни отъ дѣйствието на Юпитера. За това той назначилъ преминуваніе-то и прѣзъ перихелия на 13 Априлій 1759 год., като прибавилъ въ сѫщо-то време, че този изводъ може да бѫде неточенъ, нѣщо около тридесетъ дни, поради нѣманіе време да са земѣтъ въ смѣтка нѣкои малки възмущенія.

Тѣзи изводи били прѣдставены на Парижска-та Академія на Наукы-тѣ на 14 Ноемврія 1758 год.; а на 25 слѣдующій Декемврія, селянинъ Георгъ Паличъ, астрономъ-любителъ, най-напрѣдъ видѣлъ слабо-то блѣщуаніе на отколъ ожидаема-та скитница, коя-то, слѣдъ седмидесять и шесть години отъжествие, още веднажъ са върхъла да увѣнчѣ съ слава великия Англійски астрономъ, кой-то прѣвъ прѣдсказаълъ нейния періодъ, и славни-тѣ Французски математици, кои-то дѣйствително исчислили време-то на прѣминуваніе-то и прѣзъ перихелия, като направили погрѣшка само девятнадесетъ дни въ седмидесять и шестгодишнія періодъ!